

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski

w sprawie **M. J.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 października 2024 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 1 grudnia 2021 r., sygn. akt II AKa 105/20,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 6 grudnia 2019 r., sygn. akt III K 59/14,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario* w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

Obrońca M.J. złożył do Sądu Najwyższego wniosek o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 1 grudnia 2021 r., sygn. akt II AKa 105/20, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 6 grudnia 2019 r., sygn. akt III K 59/14, którym został on skazany za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 200 stawek dziennych po 200 zł

każda. We wniosku zawarto także wniosek o wstrzymanie wykonania tego orzeczenia, do czasu rozpoznania wniosku o wznowienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia, określona w art. 532 § 1 k.p.k., której zastosowanie może mieć miejsce również w związku ze złożeniem wniosku o wznowienie postępowania (art. 545 § 1 k.p.k.) postrzegana być musi – analogicznie jak w przypadku badania jej przez pryzmat kasacji – jako ekstraordynaryjna. Stanowi bowiem odstępstwo od ogólnej reguły, wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., wedle której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Prawomocny wyrok jest z założenia traktowany jako prawidłowy i sam fakt złożenia wniosku o wznowienie postępowania nie stwarza podstaw do wstrzymania jego wykonania. Odstąpienie w trybie art. 532 § 1 k.p.k. od tej zasady może okazać się niezbędne jedynie wówczas, gdy już nawet przy pobieżnej lekturze nadzwyczajnego środka zaskarżenia orzeczenie wskazuje na takie uchybienia, które implikują wysokie prawdopodobieństwo jego uwzględnienia, zaś wykonanie orzeczenia będzie prowadziło do znacznego i nieodwracalnego pokrzywdzenia osoby skazanej (*vide* postanowienie SN z dnia 25 lipca 2022 r., V KO 80/21). Co więcej, w judykaturze podkreśla się wręcz, że zastosowanie instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. może mieć miejsce wówczas, gdy zasadność złożonego wniosku jawi się jako nieomal pewna (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 4 kwietnia 2024 r., V KO 1/24).

Nie przesądzając treści przyszłego rozstrzygnięcia, które zapadnie po merytorycznym rozpoznaniu wniosku o wznowienie postępowania, należy stwierdzić, że zawarta w nadzwyczajnym środku zaskarżenia argumentacja nie wskazuje na ewidentną, niejako rzucającą się w oczy wadliwość kwestionowanych wyroków sądów obu instancji. Obrońca skazanego przedstawia nagrania i stenogramy z rozmów pomiędzy M.J. a M.C., które w jego ocenie wskazują na „posiadani[e] wiedzy przez pokrzywdzonego co do skutków utworzenia spółki R. sp. z o.o. w W., a także skutków prawnych wnoszenia kapitałów, zaś w szczególności skutków podpisywanych przez niego aktów notarialnych tworzących ww. Spółkę”. Niemniej jednak ocena tych dowodów, tak w kontekście ich nowości (art. 540 § 1

pkt 2 lit. a k.p.k.), jak i wpływu na prawidłowość zapadłego wyroku skazującego, może zostać dokonana dopiero po analizie akt sprawy.

Z tych też powodów, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

WB

[a!].